

ministeren strax havde foranlediget, at Rentemini-
steriet selv eller den specielle militære Myn-
dighed i Alsborg havde indbegaaet disse fak-
tiske Rigtigheder. Dette havde ikke forhindret
Ministeren i fremdeles at følge Sagen med
Opmærksomhed og Heller ikke i at give en sam-
let Fremstilling af den, naar den var til
Ende, men derimod havde det forhindret, at
der har dannet sig en Mening, som har været
Krigsministeriet imod i denne Sag. Det er
ikke for at rette en Bebrejdelse imod Krigs-
ministeriet i dette særlige Tilfælde, men for at
anføre, hvad jeg mener, at der kan være prak-
tisk nyttigt ved lignende Leiligheder, der kunde
frembyde sig i Fremtiden, at jeg har tilladt
mig de Bemærkninger, som jeg har fremsat.

Krigsministeren: Jeg tror dog, at det
ærede Medlem her stiller et Forlangende til
Krigsministeren, som ikke er fuldt berettiget
eller fuldt begrundet, idet det maa være angt-
paaliggende for Krigsministeren ikke at berig-
tige enkelte særlige Data, der fremkomme i
Pressten i en Sag af en Natur, som deene
for har har fuldstændige Oplysninger om,
hvoreledes det hele Forhold hænger sammen.
Der var afstedkomne vedkommende Erklæringer
og Oplysninger, og inden disse vare komne
tilstede, vilde man jo ikke forekomme det, mig
fra Krigsministeriets Side eller gennem Bæ-
tallonen med nogen Nytte have kunnet indse-
gaa Udtalelser i Pressten, man vilde spærre
være blevet tvungen ind i en Volemt i Bla-
dene, hvad der vistnok ikke vilde være heldigt.
Det er muligt, at naar der noget tidligere var
kommet en fuldstændig Fremstilling af de vir-
kelige Forhold, saaledes som de foreligge her
efter de Oplysninger, der ere meddelte. Udval-
get vilde dette have bidraget til at stille Sa-
gen i et rigtigere Lys for det store Publikum,
men det var ikke muligt at komme med denne
Fremstilling, for Forespørgslen var blevet stillet
her i Thinget, og fra dette Dilemma af fandt
jeg mig forpligtet til at overgive alle de Op-
lysninger, jeg havde til Thingets Raadighed,
og ikke at træffe videre Foranstaltninger, for-
inden jeg havde erfaret, hvoreledes det høie
Thing vilde stille sig til denne Sag. Man
kan have forskjellige Meninger om, hvilken

Fremgangsmaade der er den rette, men jeg tror
at i Skyld mig selv vilde over for det ærede Med-
lemmer, at udtale, at det har været Gjenstand
for meget mere Overvejelser, hvilken Vej man
skulde vælge, og man da er kommen til det
Resultat, at gaa den Vej, som jeg her har
antyd.

B. Solm: Den høitagtede Krigsminister
har vistnok noget misforstaaet det ærede Med-
lem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville),
idet jeg ikke tror, at dette ærede Medlem
og for sig vilde rette nogen Bebrejdelse imod
den høitagtede Ministerens Sag, idet jeg opfat-
tede det ærede Medlem, mente han, at hvis
vedkommende militære Myndighed tidligere
havde givet en lignende Fremstilling af Sagen
som den, der senere er blevet givet, vilde dette
have givet Uilbedning til, at Sagen ikke havde
indtaget den Stilling, som den har indtaget,
saaledes opfattede jeg det ærede Medlem, og
jeg tror derfor, at den høitagtede Minister
noget misforstod hans Udtalelser. I mindertid
maa alle det i dette Tilfælde kunde have været
vanstelig at handle saaledes, men jeg er fuld-
stændig enig med det ærede Medlem der, at
det, at Krigsbestyrelsen til enhver Tid næsten
seger at holde Sagen hemmelig, er meget
uheldigt, og jeg skulde derfor i Forening med
det ærede Medlem sætte den Anmodning til
den høitagtede Krigsminister, at det kunde blive
mere almindeligt i de militære Klasser, at de
gik noget mere aabenhart til værks. Det vil jo
erindres, at først henimod Efteraaret gav Over-
legen den Fremstilling af Sagen, og havde
denne Fremstilling været givet tidligere, vilde
Sagen maafe være kommen i en anden Gænge.

Formanden: Folkethingsmanden for
Fredriktsberg Amts 5te Valgkreds har Ordet.

B. Christensen: Jeg frasalder Ordet,
idet jeg kan henholde mig til, hvad den ærede
sidste Taler yttrede.

Da ikke flere ønskede Ordet, gik man til
Afstemning, hvorved Udvalgets Forslag om, at Thinget